

Forhandling

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for ministerens grundige redegørelse for, hvordan regeringen vil spille ud i forhold til midtvejsforhandlingerne i Norge i marts måned, og i den forbindelse deler jeg helt og fuldt de synspunkter, som ministeren fremfører: at det afgørende er, at det er de samlede økosystembetragtninger, der skal ligge til grund for vurderingerne, og at forsigtighedsprincippet skal have en klar plads.

Det afgørende bliver så, hvordan det på et tidspunkt bliver udmøntet, men det er klart, at jeg til fulde er enig i hensigten: at også f.eks. biodiversiteten bliver afgørende for, hvordan fiskeriet skal reguleres.

Noget andet, som jeg helt og fuldt er enig i, er ministerens klare fordømmelse af det helt uacceptable udsnid. Ministeren nævner selv, at det drejer sig om 500.000 ton, og jeg tror, at hvis man medregner de andre landes opgørelser og andre former for fiskeri, vil det vise sig, at der samlet smides næsten lige så meget ud, som der fanges, opgjort i ton, og at det er væsentlig mere, der bliver discarded, når det opgøres i antal fisk. Så dér er jeg enig i ministerens afstandtagen, men jeg synes måske, at der godt kunne have været konkret handling i forhold til mødet.

Når det drejer sig om kapaciteten, deler jeg også den opfattelse, som ministeren fremfører: at vi selvfølgelig skal fortsætte med kapacitetstilpasningen herhjemme. Men det er især de andre lande, der ikke er fulgt med, og i ministerens tale savnede jeg en forholden sig til miljøskadelige fiskemetoder og især bomtrawl.

Og i en fiskeripolitik for Nordsøen er det efter min opfattelse nødvendigt at erstatte den EU-regulering med kvoter, som efter min opfattelse har spillet fallit. Trods mange års regulering med kvoter kan der ikke ses nogen synderlig bedring af fiskebestandene, for kvotesystemet fungerer ikke og respekteres derfor heller ikke, og fiskerierhvervet er i dag så gennemreguleret, at fiskerne er i oprør og gør, hvad de kan for at undgå følgerne af disse regler. Den selvjustits over for en dårlig forvaltning af fiskeressourcerne, som tidligere i mange år har eksisteret i erhvervet, er stort set forsvundet, da det i dag overvejende gælder om at holde sammen over for myndighederne.

Der er derfor efter min opfattelse brug for en håndfast strategi, som man kan sige går på to ben, og hvor det ene ben er generelle begræns-

ninger af fiskeriet og det andet er en frigivelse af det økologiske fiskeri.

Det kan paralleliseres med den strategi, der er inden for landbrugsområdet, hvor vi jo er enige om at begrænse forureningen og brugen af sprøjtegifte og andre ting i det generelle landbrug, og hvor der så samtidig er etableret et økologisk landbrugsproduktionsystem, som opfylder alle de ideelle regelsæt, og hvor forbrugerne så kan være med til at betale den merpris, der følger af det.

Jeg mener altså, at det er den samme strategi, der skal lægges med hensyn til Nordsøen, altså dels en regulering gennem generelle begrænsninger og dels udvikling af et økologisk fiskeri, der opfylder alle de ideelle krav.

Jeg vil først nævne de generelle begrænsninger, og bagefter vil jeg komme ind på det økologiske fiskeri:

Med hensyn til de generelle begrænsninger er stop for genudsætning af fisk eller discard eller udsnid, som det hedder – den økologiske skandale har mange navne – for mig at se det allervigtigste at få sat fokus på, og det er det ikke blot, fordi det er resourcespild, som ministeren selv siger, men også, fordi det er uetisk. Og jeg er overbevist om, at hvis ikke alene den danske befolkning, men også andre befolkninger rundt om Nordsøen fik kendskab til, hvad det betyder, ville der være en solid opbakning til, at det er det problem, der skal løses allerførst.

Og her er jeg ikke glad for, at ministeren siger, at det bl.a. på grund af, at fiskeriet i dag fortrinsvis kontrolleres på land, ikke er praktisk muligt at gennemføre et sådant stop, og jeg mener ikke, at det eksisterende kontrolsystem kan være noget argument for ikke at få sat stop for udsniddet, sådan som det f.eks. er sket i Norge.

Og jeg har stillet spørgsmål om, hvad effekten har været af et stop for udsnid i norske farvande, og i det svar, der er kommet, siger man, at det kan der ikke siges noget endeligt om, fordi der ikke foreligger nogen samlet vurdering af det; men man begrundet stoppet med, at det bl.a. er gennemført af etiske årsager, og det mener jeg også er en vigtig grund til at få et etisk fiskeri. Men jeg er heller ikke i tvivl om, at det vil have en afgørende indflydelse på fiskebestandene, at man ikke smider fisk ud, men bringer alt i land, der fiskes, og derfor så jeg egentlig gerne, at ministeren klart meldte ud, at der skal arbejdes for hurtigst muligt at få et stop for udsnid i hele Nordsøen og ikke kun i de norske farvande.